

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

Towards more Effective
enFORcemenT of claimS in
civil and commercial matters
within the EU EFFORTS
Project JUST-JCOO-AG-
2019-881802

<https://efforts.unimi.it>

With financial support from
the Civil Justice Programme
of the European Union

In partnership with:

Max Planck Institute
LUXEMBOURG
for Procedural Law

UNIVERSITÄT
HEIDELBERG
ZUKUNFT
SEIT 1386

VRIJE
UNIVERSITEIT
BRUSSEL

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

EFFORTS Praktični vodič za primjenu Uredbe o europskom platnom nalogu

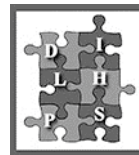
Autori: Prof. Dr. Alan Uzelac, Assist. Prof. Dr. Marko Bratkovic, Dr. Juraj Brozovic

Summary

I. Uvod.....	105
II. Područje primjene ENP postupka.....	105
III. Postupak za izdavanje ENP-a.....	106
A. Zahtjev za izdavanje ENP-a.....	106
B. Tijek postupka pred sudom.....	112
C. Izdavanje i dostava ENP-a.....	113
D. Prigovor (mogućnosti dužnika).....	115
E. Pravna sredstva dostupna strankama.....	116
IV. Priznanje i ovrha ENP-a u drugim državama članicama.....	119

Odricanje od odgovornosti. Ovaj Praktični vodič rezultat je znanstveno-istraživačkog projekta razrađenog u obrazovne i općeinformativne svrhe. Nije testiran u pravnoj praksi i nije namijenjen pružanju specifičnih pravnih savjeta niti kao zamjena za kompetentan pravni savjet ovlaštenog odvjetnika. Ovdje izraženi stavovi, informacije ili mišljenja pripadaju autorima i ne odražavaju službeno mišljenje ili stav Europske komisije. Autori i Europska komisija ne jamče za točnost, relevantnost, pravodobnost, cjelovitost ili rezultate korištenja ovdje navedenih informacija. Svaka radnja poduzeta u vezi s informacijama u ovom dokumentu je isključivo na vlastitu odgovornost korisnika. I Povjerenstvo i autori ovog dokumenta odriču se svake odgovornosti i/ili odgovornosti za bilo kakvo korištenje sadržaja u pravnoj praksi.

I. Uvod

Stavci u nastavku odnose se na provedbu Uredbe br. 1896/2006 (kako je izmijenjena Uredbom br. 2015/2421) kojom se stvara europski nalog za plaćanje (u daljnjem tekstu „ENP” i „Uredba”) u nacionalno pravo Hrvatske. objedinjuje i nadopunjuje Europski praktični vodič koji je Komisija objavila na [Portal e-pravosuđa](#) ⁽²³⁾, a koji izričito prepoznaje da bi pitanja koja nisu uređena samom Uredbom trebala biti uređena nacionalnim procesnim pravom ⁽²⁴⁾.

Slijedeći strukturu Europskog praktičnog vodiča, ovaj odjeljak će se baviti pitanjima koja se odnose na opseg primjene postupka ENP-a (II), pitanjima koja se javljaju u vezi sa samim postupkom (III) i konačno procesnim pravilima u vezi s priznavanjem i ovrhom ENP-ova donesenih u drugoj državi članici u Hrvatskoj (IV).

II. Područje primjene ENP postupka

1. Prekogranični predmet. Uredba o europskom platnom nalogu primjenjuje se samo u prekograničnim slučajevima. Čl. 3 Uredbe definira takav predmet kao onaj u kojem barem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica suda koji vodi postupak (EC Praktični vodič II.2.2.). U tom pogledu čl. 3(2) Uredbe. propisuje da se prebivalište utvrđuje prema čl. 59. i 60. Uredbe Bruxelles I (danas čl. 62. i 63. BI bis). Prema tim odredbama, prebivalište fizičkih osoba treba se odrediti u skladu s unutarnjim pravom.

Prema Zakonu o međunarodnom privatnom pravu, fizička osoba ima prebivalište u mjestu u kojem je nastanjena s namjerom da tu trajno živi (čl. 4. ZMPP-a). S druge strane, uobičajeno boravište je mjesto u kojem fizička osoba živi najveći dio vremena, posebno imajući u vidu osobne i poslovne okolnosti koje upućuju na blisku povezanost s tim mjestom ili namjeru osobe da ostvari takvu vezu i neovisno o tome je li to prebivalište je registrirana ili čak dopuštena zakonom (čl. 5. ZMPP-a). Pravne osobe imaju sjedište u mjestu u kojem imaju statutarno sjedište, a ako ga nema, u mjestu središnje uprave (čl. 5. ZMPP-a).

²³ Europski praktični vodič koji je pripremila Komisija dostupan je na: „Europski portal e-pravosuđa – Europski platni nalog” <https://e-justice.europa.eu/41/EN/european_payment_order> pristupljeno 13. travnja 2022.

²⁴ Kao što je objašnjeno u Praktičnom vodiču Komisije (EC PG I): „Nacionalno pravo primjenjivo je, na supsidijarnoj osnovi, na pitanja koja nisu uređena Uredbom o europskom platnom nalogu”.

III. Postupak za izdavanje ENP-a

Kad je Hrvatska zemlja podrijetla

A. Zahtjev za izdavanje ENP-a

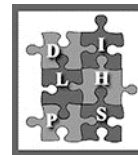
1. Iznos tražbine. U skladu s člankom 7. Uredbe o europskom platnom nalogu, prijedlog za izdavanje ENP-a podnosi se korištenjem priloženog standardnog obrasca A u kojem treba navesti iznos potraživanja, uključujući glavnice i, prema potrebi, kamate, ugovorne kazne i troškove.

a. Glavnica. EOP postupak dostupan je za naplatu dospjelih novčanih potraživanja za određeni iznos. Unatoč tome, procesna pravila države članice podrijetla mogu regulirati određene aspekte u vezi s iznosom potraživanja.

b. Obračun kamata. Uredba o EOP-u predviđa da se pojedinci o kamatnoj stopi i vremenskom razdoblju za koje se traže kamate trebaju navesti u odjeljku 7 obrasca A (EC Praktični vodič III.1.1.), osim ako se zakonske kamate automatski dodaju glavnici prema zakonu države članice podrijetla (čl. 7(2)(c) Uredbe). Što se tiče relevantnog vremenskog razdoblja za izračun kamata, smjernice za popunjavanje obrasca A navode da ako se kamate traže do datuma sudske odluke polje posljednjeg datuma treba ostaviti prazno, dok Uredba šuti o mogu li se tražiti kamate nakon tog datuma (EC Praktični vodič III.1.1.).

c. Troškovi. Pojedinci o svim dospjelim troškovima uključene su u odjeljak 9 obrasca A. Iako su glavni troškovi koji su ovdje predviđeni sudske pristojbe, smjernice za ispunjavanje obrasca A navode da bi drugi troškovi mogli uključivati naknade zastupnika tužitelja ili pretprocesne troškove. Sukladno čl. 25 sudske pristojbe mogu uključivati pristojbe i naknade koje se plaćaju sudu, čiji je iznos fiksiran u skladu s nacionalnim pravom. Smjernice također pojašnjavaju da ako tužitelj ne poznaje sudske pristojbe, kućica za iznos može ostati prazna kako bi je ispunio sud (EC Praktični vodič III.1.1.).

Prema trenutnim monetarnim pravilima, svi traženi iznosi moraju biti postavljeni u hrvatskim kunama (HRK), no to će se promijeniti kada Hrvatska uđe u Europsku monetarnu uniju (od 1. siječnja 2023.). Tužitelj slobodno bira hoće li tražiti cijeli iznos ili samo jedan njegov dio, uključujući i sporedna potraživanja kao što su zatezne kamate. Jedina posljedica takve odluke može biti nemogućnost naplate dijela troškova u budućim postupcima, jer su ih sudovi u nekoliko navrata ocijenili nerazumnima.

Prema materijalnopravnim propisima, zatezne kamate se obično obračunavaju od dana kada je obveza dospjela, iako u nekim slučajevima zakon propisuje drugačija pravila (npr. kod nematerijalne štete gdje se zatezne kamate obračunavaju od dana tužba je podnesena). Njegova visina propisana je Zakonom o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO). Zatezna kamata utvrđuje se na polugodišnjoj osnovi i ovisi o prosječnoj kamatnoj stopi na kredite nefinancijskim društvima s rokom dospijeca od godinu dana obračunatom za referentno razdoblje koje prethodi tekućem šestomjesečnom razdoblju. Ta se kamata uvećava za pet posto kod trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i javnih osoba te za tri boda kod ostalih ugovora (i vrste obveza). Ove zatezne kamate teku od trenutka zakašnjenja (čl. 29. ZOO-a). Tečaj objavljuje Hrvatska narodna banka u Narodnim novinama (<https://narodne-novine.nn.hr/>).

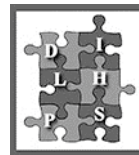
Općenito, ne mogu se zahtijevati dodatne zatezne kamate za zakašnjelo plaćanje zateznih kamata. Međutim, tužitelj ponekad traži dodatne zatezne kamate koje pripadaju od trenutka podnošenja tužbe do dana isplate i one se također obračunavaju u postotku od ukupne tražbine (glavne tražbine i zakonske zatezne kamate) (čl. 31 ZOO-a). Čak i ako tužitelj već dospjele zatezne kamate ne uvrsti u glavni zahtjev, može tražiti zateznu kamatu na cjelokupni iznos (glavnog i sporednog) potraživanja od trenutka objave presude. Ostale informacije ažurirane su i u cijelosti dostupne na portalu e-Justice: https://e-justice.europa.eu/404/EN/interest_rates?CROATIA&member=1.

Što se tiče troškova, visina sudske pristojbe koja se plaća ovisi o vrijednosti predmeta spora (Tarifni broj 1.1.):

VPS (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)		(u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)
Od	Do	
0,00	3.000,00	100
3.000,01	6.000,00	200
6.000,01	9.000,00	300
9.000,01	12.000,00	400
12.000,01	15.000,00	500

Kada je vrijednost predmeta veća od 15.000,00 kn, plaća se naknada u iznosu od 500,00 kn i još 1% na razliku iznad 15.000,00 kn, a iznad iznosa od 5.000,00 kn. Budući da je maksimalna vrijednost predmeta u slučaju ENP-a 5.000 EUR, maksimalna sudska pristojba ne može premašiti 725,00 HRK ili malo iznad 95 EUR (pod uvjetom da 1 EUR iznosi 7,5 HRK). U slučaju ENP-a primjenjuje se polovica Tarife (Tarifni broj 1.2.), što znači da ukupni iznos ne može biti veći od 2.500,00 kn. No, sudska pristojba se ne plaća samo za podnošenje tužbe za izdavanje europskog općeg naloga (Tarifni broj 1.), nego i za odlučivanje o izdavanju (Tarifni broj 2.).

Sudske pristojbe mogu se platiti bezgotovinskim plaćanjem, u gotovini, u biljezima izdanja Republike Hrvatske ili elektroničkim putem. U slučaju korištenja sustava e-prijave (eKomunikacija), sudske pristojbe mogu se platiti na sljedećoj poveznici: <https://njd.fina.hr/>. Detaljnije informacije nalaze se na portalu e-Pravosuđe gdje su ažurne i ostale informacije: <https://e->

justice.europa.eu/306/EN/court_fees_concerning_small_claims_procedure?CROATIA&member=1.
Primjer korištenja različitih načina plaćanja dostupan je ovdje: <https://sudovi.hr/hr/oscr/osudovima/placanje-sudskih-pristojbi>.

Odvjetnički troškovi mogu se naplatiti ako ih sud ocijeni razumnima (čl. 155. ZPP-a), što najčešće i čini. Troškovi odvjetnika propisani su službenom tarifom, a ovise i o vrijednosti tužbenog zahtjeva (Tarifni broj 7.1.).

VPS (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)		(u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)
Od	Do	
0,00	2.500,00	250
2.500,01	5.000,00	500
5.000,01	10.000,00	750
10.000,01	100.000,00	1000
100.000,01	250.000,00	2500
250.000,01	500.000,00	5000

Budući da je maksimalna vrijednost predmeta u slučaju ENP-a 5.000 EUR, maksimalna odvjetnička naknada ne smije premašiti 1000,00 HRK ili oko 130 EUR (pod uvjetom da 1 EUR iznosi 7,5 HRK).

2. Pravna osnova tužbe i opis dokaza. Uredba o europskom platnom nalogu zahtijeva od tužitelja da navede pravnu osnovu tužbe – uključujući opis okolnosti na koje se poziva kao na osnovu tužbenog zahtjeva i, gdje je primjenjivo, tražene kamate – te da sudu dostavi opis dokaza koji podupiru tužbeni zahtjev (Čl. 7(2)(d)(e) EOP Uredbe). Uredba ne precizira razinu preciznosti podataka koje podnositelj zahtjeva treba dostaviti, niti propisuje način na koji sud treba provesti ispitivanje tužbenog zahtjeva (EC Praktični vodič III.1.2.).

a. Opće pravilo. Nije potrebno priložiti popratnu dokumentaciju, ali podnositelji zahtjeva to mogu učiniti ako žele. Odjeljak 11 dopušta podnositeljima zahtjeva da daju dodatne izjave i dodatne informacije, ako je potrebno (ibid.). Postoje li relevantna pravila ili praksa u vašoj nadležnosti u vezi s razinom detalja koju prijedlog treba sadržavati?

b. Potrošački ugovori. Europski sud pravde pojasnio je da u predmetima koji uključuju potrošačke ugovore, nadležno tijelo smije od vjerovnika zatražiti dodatne informacije u vezi s uvjetima sporazuma na koje se poziva u prilog predmetnog potraživanja, kako bi *ex offico* provelo provjeru moguće nepoštenosti tih uvjeta ⁽²⁵⁾.

²⁵ CJEU, 19 December 2019, u predmetima C-453/18 and C-494/18, *Bondora AS v. Carlos V.C. i Bondora AS v. XY*.

Ne postoje posebna pravila o zahtjevu za izdavanje ENP-a, što znači da se primjenjuju opća pravila. Zahtjev mora sadržavati dovoljno pojedinosti da se ne bi smatrao očito neutemeljenim. Iako nisu potrebni nikakvi dokazi, hrvatski sudovi očekuju, a stranke u pravilu navode i prilažu raspoložive dokaze (npr. isprave). Iako Zakon o zaštiti potrošača propisuje pravila koja obvezuju sudove na preispitivanje ugovornih uvjeta po službenoj dužnosti (čl. 55. KZ-a), to bi se trebalo učiniti u trenutku donošenja odluke. Opća procesna pravila nalagala bi da sud o tome raspravlja sa strankama, najvjerojatnije na posebnom ročištu (čl. 5. i 288.a ZPP-a).

3. Nadležni sudovi. Nadležni sudovi za izdavanje ENP-a su oni koje su odredile države članice i o tome službeno obavijestile Komisiju (EC Praktični vodič III.1.3). Ako se zahtjev podnese sudu koji nije nadležan, nacionalno pravo određuje koje bi radnje taj sud trebao poduzeti (ibid.). Stoga Uredba o europskom platnom nalogu ne određuje izravno nacionalni sud nadležan za odlučivanje o zahtjevima za izdavanje europskog platnog naloga. Doista, čl. 5 Uredbe definira pojam „sud” kao „svako tijelo u državi članici. Slično, čl. 6 Uredbe predviđa da se nadležnost za zahtjeve podnesene u okviru ENP postupka utvrđuje u skladu s Uredbom Bruxelles I ⁽²⁶⁾, ali ne utvrđuje nikakva pravila o teritorijalnoj nadležnosti dodjele predmeta između nadležnih nacionalnih tijela.

Od 2019., ovisno o vrsti spora, europske naloge izdaje jedan od općinskih sudova (u slučaju građanskih sporova) ili trgovačkih sudova (u slučaju trgovačkih sporova) (čl. 507.i ZPP-a). Svi sudovi navedeni su na službenoj web stranici: <https://sudovi.hr/hr/node/4>.

Općinski su sudovi, između ostalog, uvijek nadležni za suđenje u sporovima koji se tiču održavanja, zakupa, najma i stambenih odnosa, ispravka podataka i naknade štete iz medijskih, radnih odnosa i plaćanja općih opskrbnih usluga (plin, struja, voda). itd.). Za rješavanje tih sporova uvijek su nadležni općinski sudovi, bez obzira o kojoj se stranci radi (čl. 33. ZPP-a). U svakom drugom sporu, međutim, u kojem su dvije pravne osobe kao stranke, za rješavanje tih sporova nadležni su trgovački sudovi. Trgovački sudovi sude iu sporovima između poduzetnika, u pomorskim i prometnim sporovima, u sporovima o članstvu, odgovornosti i sličnim odnosima u trgovačkim društvima, u svezi intelektualnog vlasništva te u sporovima iz područja tržišnog natjecanja (čl. 34.b ZPP-a).

²⁶ Koja je danas zamijenjena Uredbom BI bis (Uredba br. 1215/2012). Međutim, ovo pravilo podliježe jednoj iznimci. Kada se slučaj odnosi na potrošački ugovor, a potrošač je tuženik, nadležnost mora biti ona države članice u kojoj tuženik ima prebivalište (EC Praktični vodič II.4).

Sud na čijem području tuženik ima prebivalište je sud opće nadležnosti. Ako tuženik nema prebivalište u Hrvatskoj, može igrati ulogu njegovo privremeno boravište (čl. 47. ZKP-a). Za suđenje u sporovima protiv pravnih osoba opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi njihovo sjedište (čl. 48. ZPP-a). U mnogim slučajevima zakon propisuje posebna pravila o mjesnoj nadležnosti. U sporovima koji mogu biti predmetom primjene Uredbe, umjesto suda opće nadležnosti, nadležan bi mogao biti:

- u slučaju odštetnih zahtjeva, sud na čijem je području štetna radnja obavljena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila; alternativno, mjesto prebivališta tužitelja ako šteta proizlazi iz smrti osobne ozljede (čl. 52. ZKP-a)
- u slučaju sporova u vezi jamstva, sud u kojem prodavatelj ima prebivalište odnosno sjedište (čl. 53. ZPP-a)
- u slučaju sporova oko mjenica, sud kod kojeg se treba izvršiti isplata (čl. 64. ZPP-a) itd.

Ponekad je mjesna nadležnost isključiva, primjerice u pomorskim, zračnim i prometnim sporovima, kada je isključivo nadležan sud kod kojeg je plovilo ili zrakoplov registriran (čl. 57. ZPP-a); ili u sporovima iz odnosa s vojnim postrojbama, kada je isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište vojne postrojbe (čl. 61. ZPP-a).

4. Kako podnijeti zahtjev za izdavanje ENP-a. Čl. 7(5) EOP Reg. predviđa sljedeće: „Zahtjev se podnosi u papirnatom obliku ili bilo kojim drugim sredstvom komunikacije, uključujući elektronički, koje prihvaća država članica podrijetla i koje je dostupno sudu podrijetla”. Nadalje, čl. 7(6) Uredbe predviđa da zahtjev mora potpisati podnositelj zahtjeva ili, gdje je to primjenjivo, njegov zastupnik, a da kada se zahtjev podnosi u elektroničkom obliku u skladu sa st. 5., potpisuje se sukladno čl. 2. stavak 2. Direktive 1999/93/EZ. Međutim, zadnji se zahtjev ne primjenjuje ako je država članica podrijetla uspostavila elektronički komunikacijski sustav koji je dostupan određenoj skupini unaprijed registriranih autentificiranih korisnika i koji omogućuje identifikaciju tih korisnika na siguran način.

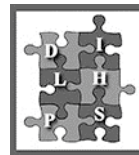
Zahtjev za izdavanje europskog platnog naloga i prigovor na taj nalog moraju se podnijeti samo u strojno čitljivom obliku, ako to odredi sud (čl. 507.j ZPP-a). Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisao je posebna pravila o načinu komunikacije u vezi s primjenom Uredbe. Vrlo kratkom i općenitim Pravilnikom o obrascu zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv tog naloga (Narodne novine, br. 124/2013) propisano je samo da se takvi zahtjevi i prigovori podnose sudu u pisanom obliku neposredno ili poštom. Opća pravila zahtijevaju upotrebu preporučene pošiljke kao načina dostave (čl. 113. ZPP-a).

Od 2019. godine postoji mogućnost korištenja posebnog sustava e-prijava (e-Komunikacija) koji je obvezan za pravne osobe, poduzetnike i zastupane osobe, ali ga mogu koristiti i druge osobe (čl. 106.a, 133. i 133.d ZKP-a). Da bi se prijavila na ovu uslugu i koristila je, stranka mora nabaviti račun e-Građani (dostupan i stanovnicima EU/EEA), podnijeti zahtjev za elektroničku vjerodajnicu značajne (2) ili više razine sigurnosti i imati odgovarajuće potpisni certifikat (oboje dostupno u Financijskoj agenciji), kao i da se formalno registrira u Ministarstvu pravosuđa i uprave slanjem e-pošte na ekomunikacija@mpu.hr. Više informacija dostupno je ovdje (samo na hrvatskom): <https://usluge.pravosudje.hr/komunikacija-sa-sudom/>.

Sva komunikacija s hrvatskim sudovima, kako u elektroničkom tako i u papirnatom obliku, obavlja se na hrvatskom jeziku. Ne postoje posebna pravila u vezi s ENP-om.

5. Prilozi uz zahtjev. Sukladno čl. 7(4) Uredbe, tužitelj može naznačiti sudu da li se protivi nastavku postupka u smislu točke (a) ili točke (b) čl. 17(1) Uredbe u slučaju prigovora tuženika. Alternativno, podnositelj zahtjeva također može naznačiti koji, ako postoji, od postupaka navedenih u točkama (a) i (b) čl. 17(1) Uredbe traži da se primijeni na njegovu tužbu u kasnijem parničnom postupku u slučaju da tuženik podnese prigovor protiv europskog platnog naloga. To ne sprječava tužitelja da o tome naknadno obavijesti sud, ali u svakom slučaju to može prije izdavanja naloga.

Nema posebnih vremenskih ograničenja ili procesnih dužnosti kojih se tužitelj mora pridržavati. Ovisno o izboru, predmet će se nastaviti ili kao europski spor male vrijednosti ili kao domaći postupak u povodu prigovora protiv platnog naloga (čl. 507.I ZPP-a). Ti su postupci usporedivi s općim parničnim postupkom, u osnovi samo s jednom bitnom razlikom: predmet je isključivo odluka hoće li se platni nalog ostaviti na snazi ili ne. Ako se postupak nastavi, nijedna strana ne mora učiniti ništa kako bi se predmet ustupio nadležnom sudu i nastavio postupak. Te radnje po službenoj dužnosti obavlja sudac koji vodi predmet.

Tužitelj može preinačiti tužbeni zahtjev i samo tražeći veći iznos (čl. 451. ZPP-a). Ne postoje pravila o situaciji kada tužitelj odluči prekinuti postupak u slučaju podnošenja tuženikova prigovora, pa sudovi obično u tom slučaju smatraju da je tužba povučena.

Vjerovnik je dužan priložiti hrvatski prijevod ENP-a izdanog na drugom jeziku. Prijevodi moraju biti ovjereni od strane kvalificiranog prevoditelja u jednoj od država članica EU (čl. 507.m. ZPP-a).

B. Tijek postupka pred sudom

1. Ispitivanje zahtjeva. Sukladno čl. 8 Uredbe o europskom platnom nalogu, Sud koji rješava o prijedlogu za izdavanje ENP-a ispitat će, što je prije moguće i na temelju obrasca zahtjeva, spada li zahtjev u opseg postupka europskog platnog naloga, je li zahtjev u skladu s postavljenim zahtjevima u čl. 7 Uredbe, i čini li se da je zahtjev osnovan. Nadalje, Uredba jasno navodi da ispitivanje zahtjeva za europski nalog ne mora obaviti sudac i, prema čl. 8 Uredbe, može biti u obliku automatizirane procedure (EC Praktični vodič III.1.2).

Po primitku obrasca ENP zahtjeva sudac će u roku od 60 dana obaviti prvi pregled kako bi provjerio postojanje pretpostavki za njegovo izdavanje (čl. 282. ZPP-a). Postupak nije automatiziran.

2. Ispravak i dopuna. Ako prijedlog za izdavanje ENP-a ne ispunjava uvjete iz čl. 7 Uredbe, tj. ako je nepotpun ili nejasan, nadležni sud će dati tužitelju priliku da dopuni ili ispravi zahtjev (vidi čl. 9 (1) Uredbe) koristeći standardni obrazac B kao navedeno u Dodatku II. (EC Praktični vodič III.5.1.1.). Ako sud traži od tužitelja da dopuni ili ispravi zahtjev, odredit će rok koji smatra prikladnim u datim okolnostima. Sud može, prema vlastitom nahođenju, produljiti taj rok (EC Praktični vodič III.2.1.) ⁽²⁷⁾.

Ako sud primi takav zahtjev, dužan je upozoriti tužitelja na tu nepravilnost i zatražiti da u roku od 8 dana dopuni tužbu u skladu s domaćim pravilima postupka. Ako tužitelj ne postupi u skladu s tim, sud će smatrati da je tužbeni zahtjev povučen (čl. 109. ZPP-a). Prema novijoj praksi Vrhovnog suda, takav se rok može produljiti, pod uvjetom da se produljenje traži prije njegova isteka (čl. 111. ZPP-a).

²⁷ Vidi također EC Praktični vodič III.5.1.1.

3. Izmjena zahtjeva. Ako su uvjeti ispunjeni samo za dio tužbenog zahtjeva, sud će o tome obavijestiti tužitelja. Tužitelj će biti pozvan da prihvati ili odbije prijedlog za izdavanje ENP-a samo za iznos koji je odredio sud i bit će obaviješten o posljedicama svoje odluke putem obrasca C.

a. Prihvatanje prijedloga. Ako tužitelj prihvati prijedlog suda, sud će izdati ENP za onaj dio tražbine koji je tužitelj prihvatio. Posljedice u odnosu na preostali dio početnog zahtjeva regulirat će nacionalno pravo (EZ Praktični vodič III.2.1.) ⁽²⁸⁾. U takvim slučajevima sprječava li nacionalno pravo tužitelja da podnese novi zahtjev/tužbu u odnosu na preostali dio prvobitnog zahtjeva?

b. Vremenski rokovi. Tužitelj će odgovoriti u roku koji odredi sud (vidi članak 9(2) Uredbe) koristeći standardni obrazac C. Ako tužitelj ne podnese svoj odgovor u roku koji odredi sud, sud će u cijelosti odbiti zahtjev.

Ne postoje posebna pravila o tome kako sud treba postupiti u slučaju potrebe za preinakom. U slučajevima kada je jedan dio zahtjeva odbijen, tužitelj ima pravo podnijeti zahtjev za naplatu ostatka iznosa kod nadležnog suda u redovnom postupku.

4. Odbijanje prijedloga. Sud će odbiti zahtjev, koristeći obrazac D, ako: (i) nisu ispunjeni zahtjevi iz čl. 2, 3, 4, 6 i 7 Uredbe; ili (ii) tužba je očito neutemeljena; ili (iii) tužitelj ne podnese svoj odgovor (kao odgovor na sudski prijedlog za izmjenu zahtjeva) u roku koji odredi sud; ili (iv) tužitelj ne podnese svoj odgovor u roku koji odredi sud ili odbije prijedlog suda, u skladu s čl. 10 Uredbe. Podnositelj zahtjeva mora biti obaviješten o razlozima za odbijanje (EC Praktični vodič III.2.2.).

Rješenje o odbijanju zahtjeva dostavlja se osobno podnositelju zahtjeva (čl. 142. ZPP-a). Ako sud odbije zahtjev, tužitelj može podnijeti žalbu (čl. 378. ZPP-a) u roku od 15 dana od primitka te odluke (čl. 345. ZPP-a).

C. Izdavanje i dostava ENP-a

1. Ispunjavanje obrasca E. Nakon što je zahtjev (Obrazac A) podnesen i, ako je potrebno, propisno izmijenjen ili ispravljen na zahtjev suda, sud izdaje ENP koristeći

²⁸ Vidi Čl. 10 Uredbe.

obrazac E kako je navedeno u Dodatku V kada su, ako je primjenjivo, plaćene relevantne sudske pristojbe (EC Praktični vodič III.3.1.).

Isti sudac koji prethodno ispituje zahtjev je taj koji će izdati nalog za plaćanje. Ne plaća se dodatna sudska pristojba nakon izdavanja platnog naloga, jer tužitelj plaća obje sudske pristojbe u trenutku podnošenja tužbe (vidi *supra* ill.A.1).

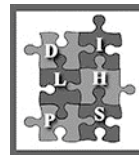
2. Dostava ENP-a tuženiku. ENP se mora uručiti tuženiku u skladu s nacionalnim pravom države članice podrijetla. Međutim, takva metoda mora ispunjavati minimalne procesne standarde u Uredbi (čl. 13. do 15. Uredbe). Općenito, moguće su dvije vrste dostave: ili dostava s dokazom o primitku od strane dužnika (čl. 13. Uredbe) ili dostava bez dokaza o primitku od strane dužnika (čl. 14. Uredbe); svaka od njih može se koristiti i u odnosu na zastupnika tuženika (EC Praktični vodič III.3.3.). Dodatno, obrazac E podsjeća okrivljenika na njegova prava i opcije (EC Praktični vodič III.3.1.).

Nacionalna provedbena pravila spominju samo dostavu ENP-a tuženiku. Dostava dolaznog EOP-a vrši se primjenom domaćih pravila, dok se odlazni ENP-ovi dostavljaju u skladu s Uredbom br. 2020/1783 (čl. 507.k ZPP-a).

Prema domaćim propisima, dostava se obično obavlja putem pošte ili, iznimno, od strane posebnih sudskih službenika ako tužitelj uplati potreban predujam. Budući da je ovo prvi put da će dužnik dobiti bilo kakvu sudsku odluku koja se odnosi na njegov dug, postoje posebna pravila kako se dostava treba obaviti.

U prvom pokušaju, EPN treba biti uručen osobno okrivljeniku. Ostali članovi kućanstva ili susjedi u ovom trenutku ne mogu primiti odluku u njegovo ime. Mogu dobiti samo obavijest o vremenu i mjestu sljedećeg pokušaja usluge. U drugom pokušaju, koji se odvija nakon mjesec dana, odluku su dužni primiti i članovi kućanstva, a to mogu i susjedi. Ako dostava ponovno ne uspije, pokušat će se izvršiti još dva puta, nakon isteka roka od 15 dana, jednom na adresu navedenu u ENP-u ili na adresu iz službenih registara, te na kraju, posljednji put, fiktivnom dostavom, objavom na oglasnoj ploči suda (čl. 142.-143. ZPP-a). Treba naglasiti da se fiktivna dostava može koristiti kao sankcija prema dužniku koji odbije primitak. To će rezultirati time da će se sve buduće odluke dostavljati na isti način (čl. 143.a ZPP-a).

Dostava može biti znatno jednostavnija u slučajevima kada su dužnici pravne osobe, budući da su obvezni koristiti sustav elektroničke komunikacije sa sudovima. Riječ je o zaštićenom sustavu kojem se može pristupiti isključivo kvalificiranim elektroničkim potpisom. Dokument se smatra uručenim u danima preuzimanja ili 15 dana nakon učitavanja u sustav ako nije preuzet. Međutim, ZPP uvodi alternativne načine dostave fizičkim osobama, kao što je

dostava na radnom mjestu (kao alternativa kućnoj/poslovnoj adresi) i dostava putem javnobilježničkog ureda ili sudskog službenika (samo ako vjerovnik daje predujam za tu dostavu).

D. Prigovor (mogućnosti dužnika)

1. Prigovor protiv ENP-a. Tuženik može podnijeti prigovor na ENP korištenjem obrasca F u skladu s čl. 16 Uredbe. Nije potrebno da tuženik obrazlaže svoj prigovor. Prigovor treba poslati u roku od 30 dana od dostave naloga tuženiku. Rokovi se računaju u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1182/71 o određivanju pravila primjenjivih na razdoblja, datume i vremenska ograničenja (SL. EC 1971 L 124/1) (EZ PG III.4.1.)⁽²⁹⁾. Prigovor treba podnijeti u papirnatom obliku ili bilo kojim drugim sredstvom komunikacije, uključujući elektronički, prihvaćenim u državi članici podrijetla i dostupnim sudu podrijetla. Prigovor može podnijeti i zastupnik tuženika (*ibid.*).

Sva komunikacija s hrvatskim sudovima, kako u elektroničkom tako i u papirnatom obliku, vrši se na hrvatskom jeziku. Ne postoje posebna pravila u vezi s ENP-om.

Što se tiče forme, ista pravila koja vrijede za zahtjev vrijede i za prigovor. Budući da se domaća pravila o skraćenom postupku platnog naloga primjenjuju na odgovarajući način (čl. 507.I ZPP-a), prigovor bi trebao najmanje sadržavati informaciju o platnom nalogu kojem se prigovara i potpis tuženika (čl. 451. ZPP-a). Može se podnijeti u papirnatom obliku izravno sudu, poslati preporučenom poštom ili elektronički (ako tuženik ima ili mora imati pristup sustavu e-komunikacije).

2. Učinak ulaganja prigovora. Sukladno čl. 17(1) Uredbe, ako tuženik podnese dopušteni prigovor, postupak se nastavlja pred nadležnim sudovima države članice podrijetla u skladu s pravilima redovnog parničnog postupka osim ako je tužitelj izričito zatražio da se postupak u tom slučaju obustavi. Prema čl. 7(4) Uredbe tužitelj može podnijeti takav zahtjev u bilo kojem trenutku do izdavanja ENP-a (vidi gore, točka 5). Sukladno čl. 17(2) Uredbe prijelaz na redovni parnični postupak reguliran je pravom države članice podrijetla. Ništa prema nacionalnom pravu ne utječe na položaj tužitelja u bilo kojem kasnijem redovnom parničnom postupku (EC Praktični vodič III.4.1.).

²⁹ Vidi također EC Praktični vodič III.5.2.1.

Ovisno o izboru koji je tužitelj izvršio, predmet će se nastaviti ili kao europski spor male vrijednosti ili kao domaći postupak u povodu prigovora protiv platnog naloga (čl. 507I. ZKP-a). Ti su postupci usporedivi s redovnim parničnim postupkom, s u osnovi samo jednom bitnom razlikom: predmet je isključivo odluka hoće li se platni nalog ostaviti na snazi ili ne. Ako se postupak nastavi, nijedna strana ne mora poduzeti ništa kako bi se predmet ustupio nadležnom sudu i nastavio postupak. Te radnje po službenoj dužnosti obavlja sudac koji vodi predmet.

- 3. Ovršnost.** Ako se u roku od 30 dana ne podnese prigovor, ENP se proglašava ovršnim, pod uvjetom da sud ostavi dovoljno vremena da prigovor stigne. (EC Praktični vodič III.4.1.). Sud će upotrijebiti obrazac G kako bi proglasio ENP ovršnim i poslat će ga tužitelju (*ibid.*). Sukladno čl. 18(2) Uredbe, formalni zahtjevi za izvršivost uređeni su pravom države članice podrijetla (*ibid.*).

Ne postoje posebna pravila ili relevantne prakse o „primjerenom roku“, jer ono ovisi o dostupnosti suca i broju predmeta. Budući da se prigovor može podnijeti preporučenom poštom, u kojem slučaju je za ocjenu pravodobnosti prigovora mjerodavan datum kada je zaprimljen u pošti (a ne dan kada je prigovor zaprimljen na sudu), uobičajeno čekati najmanje 15 dana nakon isteka relevantnog roka. Taj rok obično je i vrijeme koje tuženik ima na raspolaganju za dobrovoljno izvršenje, čijim istekom pravomoćna odluka postaje ovršna (čl. 328. ZPP-a). U slučaju domaćih pravila o platnom nalogu, koja se analogno primjenjuju u slučaju ENP-a (čl. 507.I ZPP-a), dio naloga za plaćanje koji nije osporen prigovorom postaje pravomoćan (čl. 450. ZPP-a).

Potvrdu o ovršnosti na obrascu G izdaje sudac nadležan za predmet i dostavlja je tužitelju na isti način kao i ENP.

E. Pravna sredstva dostupna strankama

1. **Pravna sredstva tužitelja.** Vidi *supra*, točke (B) 2-4.
2. **Podnošenje prigovora.** Vidi *supra*, točke (D) 1-2.
3. **Izvanredno preispitivanje u zemlji podrijetla (Čl. 20(1) Uredbe).** Nakon što istekne rok od 30 dana za podnošenje prigovora, tuženik ima pravo podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje ENP-a pred nadležnim sudom u državi članici podrijetla u sljedećim slučajevima:
 - a. Nalog je dostavljen na jedan od načina predviđenih čl. 14 Uredbe, tj. bez dokaza o primitku od strane tuženika, a dostava nije izvršena u dovoljnom roku da bi

mu se omogućilo da organizira svoju obranu, bez ikakve krivnje s njegove ili njezine strane.

- b. Tuženik je bio spriječen prigovoriti tužbenom zahtjevu zbog više sile ili izvanrednih okolnosti bez svoje krivnje, pod uvjetom da u oba slučaja postupi bez odgađanja (EC Praktični vodič III.5.2.2.).

4. Preispitivanje u državi članici podrijetla u kojoj je europski nalog za plaćanje pogrešno izdan (čl. 20.2 Uredbe). Nakon što istekne rok od 30 dana za podnošenje prigovora, tuženik ima pravo podnijeti zahtjev za preispitivanje ENP-a pred nadležnim sudom u državi članici podrijetla u kojoj je nalog očito pogrešno izdan, uzimajući u obzir zahtjeve propisane Uredbom ili zbog drugih iznimnih okolnosti (EC Praktični vodič III.5.2.3.).

O zahtjevu za preispitivanje ENP-a sud odlučuje rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba. Nacionalna pravila samo zahtijevaju od tuženika da dokaže činjenice na koje oslanja svoj prijedlog na razini vjerojatnosti, ali ne reguliraju rokove, sadržaj ili moguće razloge takvog zahtjeva.

Ako sud utvrdi da je europski platni nalog ništetan, obustavit će postupak po europskom platnom nalogu i postupiti kao da je podnesena redovita tužba, te nastaviti u kontradiktornom postupku (čl. 507.lj ZPP-a). Nema posebnih pravila o postupku u kojem sudac donosi takvu odluku, pa sudac može održati raspravu, zatražiti odgovor protivne stranke na zahtjev tuženika ili saslušati stranke *ex parte* (čl. 7. OZ-a i čl. 114. Zpp-a).

5. Pravno sredstvo u slučaju grešaka u dostavi ENP-a. U predmetima C 119/13 i C 120/13, Europski sud pravde smatrao je da su postupci propisani čl. 16 do 20 Uredbe nisu primjenjivi ako ENP nije dostavljen na način koji je u skladu s minimalnim standardima utvrđenim u čl. 13 do 15 Uredbe ⁽³⁰⁾.

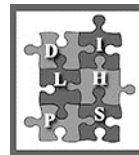
Prijedlog za povrat u prijašnjem stanju (*restitutio in integrum*) prema odredbama ZPP-a (čl. 117. do 122.a) zbog propuštanja roka za podnošenje prigovora nije dopušten. S druge strane, ako rješenje nije uredno dostavljeno, pravomoćni EPN može se pobijati izvanrednim pravnim lijekom – prijedlogom za ponavljanje postupka. Budući da je takvom radnjom povrijeđeno pravo stranke na očitovanje, kao jedan od temelja postupka, prijedlog se može podnijeti i nakon proteka 5 godina, ali najkasnije 30 dana od dana dostave europskog naloga tuženiku (čl. 423. ZPP-a).

³⁰ CJEU, 4 September 2014, u predmetima C-119/13 i C-120/13, *eco cosmetics GmbH & Co. KG v Virginie Laetitia Barbara Dupuy*, i *Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH v Tetyana Bonchuk*.

Ovaj pravni lijek podnosi se onom sudu koji je prvo donio europski nalog, a mora sadržavati navode o razlozima ponavljanja i dokaze da je prijedlog pravodoban i osnovan (čl. 424. ZPP-a). To je isti sud koji će odlučiti o prijedlogu, nakon što je protivnoj stranci dao mogućnost da podnese odgovor na prijedlog (u roku od 15 dana) i nakon održavanja posebnog ročišta (čl. 425. ZPP-a). Ako sud prihvati prijedlog dužnika, ukinut će EPN i ponovno dostaviti nalog tuženiku. Takva se odluka može pobijati samo u žalbi protiv pravomoćne presude (čl. 437. ZPP-a).

Sudska pristojba za podnošenje ovog pravnog lijeka ista je kao i za podnošenje tužbe za izdavanje EPN-a - tar. 1 (vidi supra III.A).

IV. Priznanje i ovrha ENP-a u drugim državama članicama

Kada je Hrvatska država članica izvršenja

1. Nadležna tijela i primjenjivo pravo. Tijela u državi članici izvršenja ne mogu preispitivati okolnosti ili postupke koji su doveli do izdavanja naloga osim u situacijama predviđenim čl. 22 i 23 (vidi dolje). U državi članici provedbe nije dopušteno preispitivanje u odnosu na meritum (EC Praktični vodič IV.1.). Postupak ovrhe uređen je pravom države članice izvršenja, ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe (ibid.). Podnositelj zahtjeva mora podnijeti zahtjev za ovrhu sudu ili tijelu nadležnom za ovrhu u državi članici u kojoj je potrebno provesti ovrhu (EC PG IV.2.).

Prijedlog za ovrhu mora biti razumljiv i sadržavati: oznaku suda, ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj stranaka, ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj, naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave te predmetnu ispravu, ovršni zahtjev i -potpis podnositelja. Ovršni zahtjev mora sadržavati naznaku ovršne isprave, tražbinu čije se ispunjenje traži, sredstvo kojim se ovrha provodi te druge podatke propisane za pojedinu vrstu ovrhe (čl. 39. OZ-a).

Visina sudske pristojbe koja se plaća ovisi o vrijednosti predmeta spora (Tarifni broj 1.1.):

VPS (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)		(u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)
Od	Do	
0,00	3.000,00	100
3.000,01	6.000,00	200
6.000,01	9.000,00	300
9.000,01	12.000,00	400
12.000,01	15.000,00	500

Kada je vrijednost predmeta veća od 15.000,00 kn, plaća se naknada u iznosu od 500,00 kn i još 1% na razliku iznad 15.000,00 kn, a iznad iznosa od 5.000,00 kn. Budući da je maksimalna vrijednost predmeta u slučaju ENP-a 5.000 EUR, maksimalna sudska pristojba ne može premašiti 725,00 HRK ili malo iznad 95 EUR (pod uvjetom da 1 EUR iznosi 7,5 HRK). U slučaju ENP-a primjenjuje se polovica Tarife (Tarifni broj 1.2.), što znači da ukupni iznos ne može biti veći od 2.500,00 kn. No, sudska pristojba se ne plaća samo za podnošenje tužbe za izdavanje europskog općeg naloga (Tarifni broj 1.), nego i za odlučivanje o izdavanju (Tarifni broj 2.).

U ovrsi na novčanim sredstvima posebne upravne pristojbe plaćaju se Financijskoj agenciji (FINA) koja tu ovrhu i provodi.

Sudske pristojbe mogu se platiti bezgotovinskim plaćanjem, u gotovini, u biljezima izdanja Republike Hrvatske ili elektroničkim putem. U slučaju korištenja sustava e-prijave (eKomunikacija), sudske

pristojbe mogu se platiti na sljedećoj poveznici: <https://njd.fina.hr/>. Detaljnije informacije nalaze se na portalu e-Pravosuđe gdje su ažurne i ostale informacije: https://e-justice.europa.eu/306/EN/court_fees_concerning_small_claims_procedure?CROATIA&member=1. Primjer korištenja različitih načina plaćanja dostupan je ovdje: <https://sudovi.hr/hr/oscr/osudovima/placanje-sudskih-pristojbi>.

- 2. Isprave.** Tužitelj treba dostaviti nadležnom sudu ili tijelu kopiju EPN-a, kojega je sud podrijetla proglasio ovršnim i koji ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njegove autentičnosti, te izjavu o ovršnosti (obrazac G) (EC Pratični vodič IV.2.).

Općenito, dovoljna je kopija dokumenata priložena zahtjevu (čl. 108. ZPP-a), ali za ovrhu na novčanim sredstvima potreban je izvornik ili ovjerena preslika (čl. 209. ZPP-a). Ovjerene preslike izdaju javni bilježnici.

Budući da obrazac E ne sadrži podatke o kamatama, Financijska agencija, nadležna za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, traži od vjerovnika da dostave i obrazac A.

- 3. Jezici i prijevodi.** Od tužitelja se može tražiti da dostavi primjerak ENP-a na jeziku različitom od onoga koji koristi sud podrijetla. Kao opće pravilo, ENP treba dostaviti na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice izvršenja, osim ako je ta država članica naznačila da će prihvatiti naloge na drugom službenom jeziku ili jezicima Europske unije. Pojednosti o tome koje jezike prihvaća svaka država članica dostupne su u Europskom pravosudnom atlasu. Prilikom provjere pojedinosti podnositelj zahtjeva također treba imati na umu da u državama članicama u kojima postoji više od jednog službenog jezika može biti potrebno osigurati prijevod na jezik naveden za određeni dio ili regiju te države članice. Svaki prijevod mora biti ovjeren od strane osobe kvalificirane za to u jednoj od država članica (EC Praktični vodič V.3.).

Sva komunikacija s hrvatskim sudovima, kako u elektroničkom tako i u papirnatom obliku, obavlja se na hrvatskom jeziku. Ne postoje posebna pravila u vezi s ENP-om.

- 4. Odbijanje izvršenja prema čl. 22 Uredbe.** Tuženik ima mogućnost podnijeti zahtjev za odbijanje ovrhe ako postoji jedan od razloga za odbijanje iz čl. 22 Uredbe (vidi EC Praktični vodič IV.4.1.).

Zahtjev za odbijanje ovrhe podnosi se općinskom sudu, u mjestu gdje se očekuje provedba ovrhe. Ako sud na zahtjev ovršenika odluči odbiti prijedlog za ovrhu, primijenit će domaća pravila o obustavi ovrhe (čl. 507.nj. ZPP-a). Druga posebna pravila nisu predviđena, pa se primjenjuju opća pravila o ovrsi. Sud donosi odluku bez ročišta, ali može odlučiti da ga održi ili da po potrebi sasluša stranke ex parte (čl. 7. OZ-a).

5. Odgoda ili ograničenje ovrhe (čl. 23 Uredbe). Tuženik može podnijeti zahtjev za odgodu ili ograničenje izvršenja ENP-a (vidi čl. 23. Uredbe) ako je tuženik podnio zahtjev za izvanredno preispitivanje u smislu čl. 20 Uredbe. U takvim slučajevima, nadležni sud u državi članici izvršenja može: (i) ograničiti ovršni postupak na zaštitne mjere; ili (ii) uvjetovati ovrhu davanjem jamstva koje odredi; ili (iii) u iznimnim okolnostima, obustaviti ovršni postupak (vidi ovaj vodič IV.4.2.).

Ovrha se provodi primjenom domaćih ovršnih pravila, uključujući odredbe o odgodi ovrhe (Čl. 507nj ZPP-a). Ovrha se može odgoditi na obrazloženi zahtjev dužnika, vjerovnika, treće osobe ili sporazumno stranaka čl. 65 – 71 OZ-a).

Ovršenik može tražiti odgodu ako uspije na razini vjerojatnosti dokazati da bi ovrhom pretrpio nenadoknadivu ili gotovo nenadoknadivu štetu ili ako učini vjerojatnim da je takva odgoda nužna za sprječavanje nasilja. Dodatno, ovršenik mora dokazati da su pravni lijekovi uloženi protiv ovršne isprave (presuda, arbitražna odluka, nagodba, javnobilježnički akt), rješenja o ovrsi, potvrde o ovršnosti ili nepravilnosti u provođenju ovrhe ili da postoje izvanredne okolnosti koje je službeno proglasila Vlada Republike Hrvatske ili da je u tijeku kazneni postupak u vezi s tražbinom čije se prisilno izvršenje traži u ovršnom postupku.

Vjerovnik ima pravo odgovoriti na takav zahtjev, pa čak i uvjetovati svoju suglasnost jamčevinom, koju dužnik mora položiti u roku od 15 dana. Ako se vjerovnik slaže s odgodom, sud ne mora ocjenjivati gore navedene pretpostavke. Ako vjerovnik sam položi iznos kao jamstvo za štetu koja bi mogla nastati dužniku, sud će odbiti dužnikov zahtjev za odgodu.

Odgoda se može odrediti i bez ispunjenja posebnih pretpostavki, na zahtjev vjerovnika, ali samo jednom. Takva odgoda može trajati najviše 6 mjeseci. Ovrhovoditelj treba tražiti nastavak ovrhe, pod prijetnjom obustave ovršnog postupka.

Treća osoba koja je tražila da se ovrha na određenoj stvari proglasi nedopuštenom, može zatražiti i odgodu ovrhe na toj stvari ako dokaže, na razini vjerojatnosti, postojanje svog prava te da joj također prijeti nenadoknadiva ili gotovo nenadoknadiva šteta, pod uvjetom

da je pokrenula parnični postupak po uputama suda nakon podnesenog prigovora. Odgoda se u ovom slučaju može, na zahtjev vjerovnika, uvjetovati i uplatom jamčevine.

Posljedica odgode je da se ne mogu provoditi nikakve ovršne radnje, osim mjera osiguranja osnivanja hipoteke. Ovrha se odgađa dok sud ne odluči o pravnim lijekovima koje je ovršenik/treća osoba podnijela ili do datuma koji sud odredi. Odgođeni ovršni postupak počinje iznova na inicijativu suda ili na pravovremeni zahtjev ovrhovoditelja ili njegovu uplatu jamčevine.

Sudska pristojba od 150 HRK (cca. 20 EUR) dospijeva samo ako je zahtjev za odgodu odbijen.

Ako vjerovnik postavi takav zahtjev, isti sud koji bi bio nadležan za provedbu ovrhe može izdati i privremenu mjeru (čl. 340.-341. OZ-a). Vjerovnik mora na razini vjerojatnosti dokazati da njegova tražbina postoji i da postoji ozbiljna prijetnja da bi bez takve mjere dužnik onemogućio ili znatno otežao naplatu tražbine, npr. skrivanjem svoje imovine, prikrivanjem ili raspolaganjem na drugi način. U prekograničnim slučajevima smatra se da ta opasnost postoji (čl. 344. OZ-a), što značajno poboljšava položaj vjerovnika. Dostupna je svaka odgovarajuća mjera kojom se postiže svrha osiguranja, ali zakon izričito spominje mjere ograničenja imovine, mjere davanja imovine na čuvanje trećoj osobi, gotovinski plog itd. (čl. 345. OZ-a). Sudska pristojba jednaka je sudskoj pristojbi koja se plaća prilikom pokretanja ovršnog postupka.